

Sygn. akt IV Ka 22/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Tadeusz Węglarek

Sędziowie SA Stanisław Tomasik (spr.)

SO Tomasz Ignaczak

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim I. U.

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2014 roku

sprawy **D. A.**

oskarżonego z art.178a§1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 14 listopada 2013 roku sygn. akt II K 628/13

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 1 kpk, art.624§1 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że eliminuje z rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 wyroku sformułowania „w strefie zamieszkania i po drogach publicznych”;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 22/14

UZASADNIENIE

D. A. został oskarżony o to, że w dniu 31 sierpnia 2013 roku około godz. 17.30 w miejscowości Ł., na wysokości posesji oznaczonej nr (...), poruszał się po drodze publicznej jako kierujący pojazdem mechanicznym - motorowerem marki K. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 18.02 do stężenia na poziomie 1,25 mg/l i o godz. 18.17 do stężenia na poziomie 1,33 mg/l, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem zaocznym z dnia 14 listopada 2013 roku w sprawie II K 628/13:

1. uznał oskarżonego D. A. za winnego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych stawka;

2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego, strefie zamieszkania i po drogach publicznych na okres 2 (dwóch) lat;

3. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 (dziewięćdziesięciu) złotych tytułem zwrotu wydatków i kwotę 160 (stu sześćdziesięciu) złotych tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Tryb.

Apelacja Prokuratora została wywiedziona z podstawy art. 438 pkt 1 kpk i wyrokowi zarzuciła naruszenie prawa materialnego tj. art. 178a § 1 k.k., która miała wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na orzeczeniu przez Sąd pierwszej instancji środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego, w strefie zamieszkania i po drogach publicznych na okres 2 (dwóch) lat, podczas gdy prawidłowo orzeczony powyższy środek karny winien stanowić zgodnie z treścią § 1 art. 178a k.k. o zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 (dwóch) lat.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego ***i orzeczenie oskarżonemu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 (dwóch) lat.***

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 24 stycznia 2014 roku:

Prokurator Okręgowy Prokurator popierał skargę apelacyjną Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim i wnioski w niej zawarte

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga apelacyjna Prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Oczywistym jest, że oskarżony D. A. będąc w stanie nietrzeźwości, poruszał się po drodze publicznej pojazdem mechanicznym.

Zatem Sąd meriti orzekając zakres środka karnego w postaci zakazu poruszania się wszelkimi pojazdami mechanicznymi powinien mieć na uwadze treść art. 178 a § 1 kk, który mówi o ruchu lądowym, powietrznym i wodnym. Natomiast Sąd Rejonowy orzekając przedmiotowy środek karny wskazał jego zakres wynikający z treści art. 178 a § 2 kk – orzekany dla pojazdów niemechanicznych. Ponadto podkreślenia wymaga fakt, że art. 178 a § 2 kk w dacie orzekania przez Sąd meriti już nie obowiązywał bowiem został uchylony przez ustawę z dnia 27 września 2013r. (Dz. U. poz. 1247) z dniem 9 listopada 2013 roku.

Z uwagi na powyższe Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że wyeliminował z rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 wyroku sformułowania „w strefie zamieszkania i po drogach publicznych”.

W pozostałej części Sad Okręgowy utrzymał wyrok w mocy jako słuszny i dopowiadający przepisom prawa.

W oparciu o przepisy powołane w sentencji wyroku Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od opłaty i wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym, uznając, że ich uiszczenie z powodu zmiany zaskarżonego wyroku, zawinionej przez Sąd I instancji byłoby niesłuszne.